

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με δική μας πρωτοβουλία διεξάγεται σήμερα προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή με αντικείμενο την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Γιατί όλοι, όλα τα κόμματα, οφείλουν να πάρουν θέση ενώπιον του ελληνικού λαού σε ένα μείζον κοινωνικό και εθνικό, θα έλεγα, ζήτημα, όπως αυτό που αφορά τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Γιατί στο ερώτημα εάν και οι επόμενες γενιές έχουν δικαίωμα στην κοινωνική προστασία και στην κοινωνική ασφάλιση, δεν χωρούν υπεκφυγές. Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο ούτε για παραπληροφόρηση, ούτε για κρυφτούλι, ούτε για εύκολη δημαγωγία μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων.

Δεν υπάρχει δυνατότητα, εξάλλου, να αμφισβητήσει κανείς την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι ότι **το ασφαλιστικό μας σύστημα δεν είναι βιώσιμο**. Είναι ένα πρόβλημα γνωστό εδώ και χρόνια, που επιδεινώθηκε, όμως, ραγδαία στα χρόνια της κρίσης. Είναι γνωστό, επίσης, ότι το έλλειμμα βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος σχετίζεται με τη **ληηλασία των αποθεματικών από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας τα προηγούμενα σαράντα χρόνια**.

Επίσης, σχετίζεται και με το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας και, φυσικά, με τις πολιτικές επιλογές που έγιναν τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια της κρίσης, επιλογές που μείωσαν κατά 25 μονάδες το ΑΕΠ της χώρας και ανέβασαν την ανεργία από το 7% στο 25%. Διότι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος είναι απόλυτα συναρτημένη με τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας και το μέγεθος της απασχόλησης.

Έτσι, από τη μια πλευρά το εκτροχιασμένο συνταξιοδοτικό σύστημα με τα σωρευτικά ελλείμματα στέρησε πολύτιμους αναπτυξιακούς πόρους από την οικονομία, συντελώντας σημαντικά στην εμφάνιση της ύφεσης και, από την άλλη, η ύφεση επιδείνωσε την κατάσταση του ασφαλιστικού μέσω της χαμηλής ζήτησης, της εκτόξευσης της ανεργίας κατά 250% και της επακόλουθης μείωσης των εισφορών.

Μόνο στο ΙΚΑ έχουμε μείωση 30% των εισφορών μεταξύ 2010-2014 και 19,2% μείωση των ασφαλισμένων, λόγω της υψηλής ανεργίας που δημιουργήθηκε αυτά τα χρόνια. Οι άμεσα ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ έχουν μειωθεί από δύο εκατομμύρια το 2009 σε λιγότερο από δύο εκατομμύρια το 2014. Η σχέση συνταξιούχων προς ασφαλισμένους στο ΙΚΑ είναι σήμερα 1 προς 1,7, ενώ, για να ήταν οριακά βιώσιμο, θα έπρεπε να είναι, κατά τις πιο αισιόδοξες εκτιμήσεις, 1 προς 2,1.

Οι μισθοί των ασφαλισμένων του ΙΚΑ έχουν μέση μείωση 21,8% την τελευταία πενταετία, ενώ το 46% των νέων συμβάσεων εργασίας αφορούν μερική ή εκ περιτροπής απασχόληση με αντίστοιχες αναλογικές μειώσεις στις καταβαλλόμενες εισφορές.

Οι μισοί και πλέον αυτοαπασχολούμενοι δεν καταφέρνουν να είναι συνεπείς στις πληρωμές των εισφορών τους για πάνω από ένα εξάμηνο και οι οφειλές προς τα ασφαλιστικά ταμεία ξεπερνούν σήμερα τα 13 δισεκατομμύρια ευρώ. Με λίγα λόγια -και γιατί σας αναφέρω αριθμούς- ποιο είναι το πρόβλημα, που ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε; Γιατί συζητάμε σήμερα για το ασφαλιστικό; Μήπως γιατί μας το ζητούν οι δανειστές; Όχι. Οι δανειστές μας ζητάνε μία μείωση της ετήσιας δαπάνης στο 1% του ΑΕΠ.

Σήμερα συζητάμε για το ασφαλιστικό, γιατί πολύ απλά, αν δεν πάρουμε μέτρα, το σύστημα θα καταρρεύσει. Αν δεν πάρουμε μέτρα, θα χρειάζονται συνεχώς τεράστια επιπλέον ποσά από τον κρατικό Προϋπολογισμό για την καταβολή των συντάξεων, που υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες είναι αδύνατον να βρεθούν.

Θέλω να σας θυμίσω ότι οι μελέτες του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ από το 2014 έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου για το ισχυρό ενδεχόμενο αδυναμίας πληρωμής των συντάξεων από το 2016, δηλαδή από φέτος.

Τα σημερινά αλλά κυρίως τα μελλοντικά δεδομένα δεν αφήνουν περιθώρια για εφησυχασμό. Για να πληρωθούν οι συντάξεις του 2016, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει, εκτός από τις εισφορές και την κρατική χρηματοδότηση, να βρει πρόσθετους πόρους επιπλέον των κρατικών επιχορηγήσεων ύψους 980 εκατομμυρίων ευρώ, οι οποίοι αυξάνονται σε 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ το 2017 και σε 2,5 δισεκατομμύρια για το 2018, με τις ανάγκες να πολλαπλασιάζονται για τα επόμενα χρόνια. Το ΙΚΑ μόνο για το 2015 έχει έλλειμμα 980 εκατομμύρια ευρώ και ο ΟΑΕΕ 540 εκατομμύρια ευρώ.

Σήμερα, λοιπόν, είμαστε εδώ και συζητάμε, γιατί βρισκόμαστε μπροστά σε μία πορεία, η οποία, αν δεν ανατραπεί, με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί σε κατάρρευση των ταμείων και αδυναμία πληρωμής συντάξεων. Μπροστά σε αυτή την εκρηκτική κατάσταση, μια εκδοχή και για την δική μας Κυβέρνηση θα ήταν να κάνουμε ό,τι έκαναν και οι προηγούμενοι τα τελευταία χρόνια: Να κρύψουμε το πρόβλημα κάτω από το χαλί, να το πετάξουμε μπροστά στο μέλλον, με τον κίνδυνο, βέβαια, κάποια στιγμή, αιφνιδιαστικά, να παραλύσουμε εξαιτίας της αναποφασιστικότητάς μας.

Όμως, πιστεύω ότι αυτή είναι μια στάση κοινωνικά ανεύθυνη, εθνικά ανεύθυνη, θα έλεγα, όπως βαθιά ανεύθυνη είναι και η στάση που κράτησαν τα τελευταία χρόνια κυρίως τα κόμματα που κυβέρνησαν τον τόπο και έχουν τη βαριά ευθύνη για τα σημερινά αδιέξοδα. Έρχονται, μάλιστα, τώρα και ασκούν και κριτική από πάνω. Μας κουνάνε το δάχτυλο, αντί να μας πουν κάποια πρόταση. Παριστάνουν τους εισαγγελείς, ενώ έχουν τεράστιες ευθύνες.

Από τη δεκαετία του 1970 ακόμα, όταν οι κυβερνώντες από τότε άφηναν τον κουμπαρά των αποθεματικών των εργαζομένων να ροκανίζεται με μηδενική απόδοση από τον πληθωρισμό, όταν τα τραπεζικά επιτόκια βρίσκονταν πάνω από το 25%. Και αυτό γινόταν προκειμένου να εξασφαλίζουν προμήθειες και θαλασσοδάνεια σε ημέτερους, καθώς και την παρασιτική, κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα.

Τα ίδια έγιναν και αργότερα, τη δεκαετία του 1990 και την πρώτη δεκαετία του 2000, με την αλόγιστη τότε συμμετοχή των ασφαλιστικών ταμείων στο χρηματιστηριακό πάρτι. Χωρίς λογική, χωρίς επιστημονικότητα, τζόγαραν τα αποθεματικά των ταμείων, ενώ ταυτόχρονα καλούσαν τον απλό κόσμο να συμμετάσχει και αυτός στο πάρτι του χρηματιστηρίου, στο παραλήρημα που είχε δημιουργηθεί. Και όταν η γιορτή τελείωσε και η φούσκα του χρηματιστηρίου έσκασε, θύματα, εκτός των εκατοντάδων χιλιάδων ανυποψίαστων, ήταν και τα ίδια τα ταμεία.

Αλλά δεν σταμάτησαν εκεί. Στη συνέχεια ήρθαν τα δομημένα ομόλογα, που κόστισαν και αυτά πολλά εκατομμύρια ευρώ, για να φτάσουμε στην επιτομή της καταστροφής, στις εγκληματικές συνέπειες του PSI, όπου τα ταμεία έχασαν τότε περιουσία πάνω από 15 δισεκατομμύρια. Συνολικά, βέβαια, στο τέλος το κόστος είναι περίπου στα 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Και οι τράπεζες, βέβαια, ανακεφαλαιοποιήθηκαν πολλάκις, τα ταμεία όμως έμειναν με τα ελλείμματα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή την πολιτική εφήρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις στη διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων. Τα χρησιμοποιούσατε διαχρονικά ως έναν κουμπαρά, μέσα από τον οποίο ικανοποιούσατε πολιτικές, κομματικές και πελατειακές επιδιώξεις, αδιαφορώντας για τις συνέπειες των πράξεων που αφορούσαν, όμως, το σύνολο του ελληνικού λαού.

Ταυτόχρονα, υπονομεύσατε και το σύστημα από τα μέσα, με προκλητικές συντεχνιακές και άλλες πελατειακές ρυθμίσεις που το κατέστησαν δαιδαλώδες και διαχρονικά ελλειμματικό.

Εμείς, λοιπόν, μπροστά σε ένα εμφανές αδιέξοδο που οι Κυβερνήσεις σας δημιούργησαν, επιλέγουμε σήμερα έναν δύσκολο δρόμο, έναν δρόμο ευθύνης. Ανοίγουμε τη συζήτηση με αίσθημα του επείγοντος και της ιστορικής ευθύνης. Συντάξαμε τη δική μας ολοκληρωμένη πρόταση και τη θέσαμε σε διάλογο. Είναι μια πρόταση που έχει κριτήριο την ισονομία, την κοινωνική δικαιοσύνη και την εσωτερική αναδιανομή από τους πλουσιότερους στους φτωχότερους, με σεβασμό στην αρχή της αναλογικότητας.

Σας καλούμε, λοιπόν, σήμερα –και γι' αυτό διεξάγουμε αυτή τη συζήτηση- να σταματήσετε να παίζετε κρυφτό. Σας καλέσαμε σε διάλογο ενάμιση μήνα πριν και πλέον, στη συνάντηση στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο, σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών, υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αρνηθήκατε τον διάλογο. Αρνηθήκατε καν να καταθέσετε προτάσεις. Σας καλούμε σήμερα εκ νέου και ενώπιον του ελληνικού λαού που μας παρακολουθεί να πάρετε θέση πάνω στο πρόβλημα.

Και μην κρύβεστε πίσω από τη συμφωνία. Η ανάγκη για μεταρρύθμιση που θα καθιστά βιώσιμο το ασφαλιστικό μας σύστημα -επαναλαμβάνω- ξεπερνά τη συμφωνία. Σε ό,τι αφορά τη συμφωνία, η υποχρέωση για τη μείωση των δαπανών κατά 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος δεν είναι υποχρεωτικό να προέλθει, σύμφωνα με το γράμμα της συμφωνίας, από νέες περικοπές, νέες μειώσεις συντάξεων. Ως γνωστόν, υπάρχει πάντα η δυνατότητα εξεύρεσης ισοδυνάμων. Το ίδιο, άλλωστε, συνέβη και στην Πορτογαλία, όταν για άλλους λόγους εκεί το Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας δεν επέτρεψε μειώσεις συντάξεων και οι Θεσμοί δέχθηκαν ισοδύναμα.

Σ' αυτό το πλαίσιο και απολύτως μέσα στο γράμμα της συμφωνίας, δώσαμε απόλυτη προτεραιότητα στο να μην κοπούν εκ νέου οι συντάξεις και γι' αυτό καλέσαμε σε διάλογο τους μεγαλύτερους εργοδοτικούς φορείς της χώρας και τους πείσαμε να «βάλουν πλάτη», να μοιραστούν το βάρος, για να μην κοπούν εκ νέου οι συντάξεις. Και προς τιμήν τους το δέχθηκαν, δέχθηκαν μία μικρή αύξηση των εργοδοτικών εισφορών κατά 1%.

Αποδείξαμε με στοιχεία ότι η ανταγωνιστικότητα, σε αντίθεση με τις νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες -τις δικές σας ιδεοληψίες-, επιβαρύνεται και παρεμποδίζεται κατά 80% από μη μισθολογικούς παράγοντες, από το ενεργειακό κόστος, τη γραφειοκρατία, τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, όπως η φοροδιαφυγή και οι πελατειακές σχέσεις, από το κόστος δανεισμού.

Έτσι δεχθήκαμε σ' αυτήν την παραγωγική, δημιουργική συνάντηση να συζητήσουμε μαζί τους και να προωθήσουμε σειρά παρεμβάσεων που θα μειώνουν το συνολικό κόστος και θα βελτιώνουν ουσιαστικά την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ενώ ταυτόχρονα θα προκαλούν θετικό αποτέλεσμα τόσο στα δημοσιονομικά μεγέθη όσο και στην ενίσχυση της απασχόλησης και με αυτόν τον τρόπο να αντισταθμιστεί πάρα πολύ γρήγορα αυτό το μικρό κόστος αύξησης των εργοδοτικών εισφορών.

Τα ερωτήματα, λοιπόν, που θέλω σήμερα να θέσω ευθέως προς όλες τις πολιτικές δυνάμεις, κυρίως όμως σε όσες είχαν την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου από τη Μεταπολίτευση και μετά, είναι πολύ συγκεκριμένα:

Εσείς που δημιουργήσατε το πρόβλημα, εσείς που λεηλατήσατε τα ταμεία στα χρόνια της ανάπτυξης, εσείς που δημιουργήσατε τις «μαύρες» τρύπες τώρα, στα χρόνια της κρίσης, μήπως εκτός από το να δημαγωγείτε θα είχατε να καταθέσετε και καμία πρόταση για το πώς φαντάζεστε ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που εσείς δημιουργήσατε;

Η Κυβέρνηση έχει καταθέσει σε δημόσιο διάλογο μία πρόταση. Μπορεί να μην σας αρέσει, αλλά θέλουμε να σας προκαλέσουμε να προτείνετε, να καταθέσετε κάτι διαφορετικό. **Ήρθαμε σε συμφωνία -επαναλαμβάνω- με τους εργοδοτικούς φορείς. Θα τη στηρίξετε αυτή τη συμφωνία ή θα συμπαραταχθείτε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στο όνομα μίας νεοφιλελεύθερης ψευδοτεχνοκρατικής ιδεοληψίας, που οδηγεί τελικά σε νέες περικοπές συντάξεων;**

Αυτό είναι το ερώτημα. Αυτό περιμένει να ακούσει σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών. Η μεγάλη αγωνία του ελληνικού λαού που παρακολουθεί είναι αν θα έχουμε νέες περικοπές συντάξεων, κοντά στις δώδεκα, που έχουν γίνει μέχρι τώρα με δική σας ευθύνη. Εμείς καταθέσαμε μία πρόταση που δεν προβλέπει νέες περικοπές συντάξεων. **Ειλικρινά περιμένω σήμερα συγκεκριμένες, όχι αόριστες, απαντήσεις ειδικά από εσάς που με πολύ μεγάλη ευκολία τις έχετε ψηφίσει αυτές τις έντεκα συνεχόμενες από το 2010 ως το 2014 περικοπές των συντάξεων, που μείωσαν τις συντάξεις συνολικά κατά 35% μεσοσταθμικά.**

Δεν θέλω να κουράσω. Θα καταθέσω στα πρακτικά τις έντεκα συνεχόμενες και διαφορετικές περικοπές συντάξεων που ψήφισαν οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας από τον Μάιο του 2010 ως τον Ιούλιο του 2014, τότε που σας ήταν πολύ εύκολο να καταθέσετε προτάσεις, μόνο που αυτές οι προτάσεις ήταν προτάσεις περικοπών και μόνο περικοπών στις συντάξεις, ενώ τώρα αρνείστε να καταθέσετε προτάσεις.

Θέλω όμως να πω και κάτι ακόμα. Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου προσήλθαμε με δεδομένη τη συμφωνία -με δεδομένο δηλαδή το γεγονός ότι είχαμε δεχθεί την υποχρέωση το 2016 να μειώσουμε κατά 1% τη δημόσια δαπάνη για το ασφαλιστικό σύστημα- και ζητήσαμε την ψήφο του ελληνικού λαού. Τότε εμείς είπαμε στον ελληνικό λαό: «Αυτή είναι η συμφωνία, αλλά θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας –και αυτή είναι η «κόκκινη» γραμμή μας απέναντι στους δανειστές- ώστε να μην οδηγήσει αυτή η συμφωνία σε νέες οδυνηρές περικοπές. Θα καταθέσουμε συνολική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού για να γίνει βιώσιμο, αλλά θα βρούμε ισοδύναμα, για να μην πάμε σε νέες οδυνηρές περικοπές σε όσους έχουν δει πολλάκις τις συντάξεις τους να μειώνονται».

Εσείς, λοιπόν, από τότε διαβάζατε τελείως διαφορετικά αυτήν τη συμφωνία που και εσείς ψηφίσατε. Θα σας θυμίσω τι δήλωνε ο κ. Βρούτσης σε τηλεοπτικό διάλογο σε μεγάλο ιδιωτικό σταθμό προεκλογικά, το Σεπτέμβριο, όπου διαβεβαίωνε τους πολίτες πως όποιος και να είναι στη θέση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά την 20η Σεπτεμβρίου, δηλαδή μετά τις εκλογές, δεν θα έχει παρά να εφαρμόσει τη συμφωνία, δεν θα έχει παρά να πετσοκόψει τις συντάξεις.

- Έλεγε, μία σύνταξη το χρόνο θα χαθεί σίγουρα.
- Έλεγε, μείωση 70% στις επικουρικές συντάξεις είναι πανάκεια.
- Έλεγε, πλήρης και άμεση κατάργηση του ΕΚΑΣ επιβάλλεται από τη συμφωνία.
- Έλεγε, το πάγωμα των αυξήσεων εκ των ων ουκ άνευ.
- Έλεγε, η σωτηρία θα επέλθει με την περαιτέρω μείωση των συντάξεων μέχρι 900 ευρώ, καθώς είναι περισσότεροι οι συνταξιούχοι που λαμβάνουν σύνταξη μέχρι αυτό το ποσό.

Να, λοιπόν, πώς διαβάζατε εσείς τη συμφωνία και τι ακριβώς θα πράττατε, αν ερχόσασταν στην Κυβέρνηση. Και να τι ακριβώς απέτρεψε ο ελληνικός λαός με την ψήφο του στις 20 Σεπτεμβρίου, κάτι που ξεχνάτε, ότι δηλαδή μόλις πριν από τέσσερις μήνες έδωσε ο ελληνικός λαός τη λαϊκή ετυμηγορία. Αυτά θα κάνατε!

Αυτά, όμως, τα κάνατε εσείς. Τώρα εμείς σας καταθέτουμε μία εντελώς διαφορετική πρόταση και ζητάμε να τοποθετηθείτε πάνω σ' αυτήν. Μας μιλάτε για το ασφαλιστικό σύστημα και εδώ πράγματι σηκώνουμε τα χέρια ψηλά, γιατί αυτό είναι ένα από τα βασικά επιχειρήματα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για να ασκήσει κριτική στην πρόταση της Κυβέρνησης.

Λέει το εξής: Μη βλέπετε που λεηλατήθηκαν τα Ταμεία από το 1970 και μετά, μη βλέπετε που αυξήθηκε η ανεργία 250%, που δεν υπάρχουν εισφορές, που χάθηκε το 25% του ΑΕΠ στην κρίση. Όλα αυτά δεν πείραζαν. Το ασφαλιστικό ήταν βιώσιμο.

Ξέρετε πότε το ασφαλιστικό έγινε μη βιώσιμο; Από πέρυσι το Γενάρη, που καταφέραμε να κερδίσουμε τις εκλογές και κάναμε τη διαπραγμάτευση, ως τον Ιούλη, σ' αυτούς τους επτά μήνες. Το ασφαλιστικό μας σύστημα έγινε μη βιώσιμο σ' αυτούς τους επτά μήνες! Συνεχίστε να λέτε αυτό το επιχείρημα, πραγματικά μάς κάνει πολύ καλό. Συνεχίστε να το λέτε.

Μας λέτε και το εξής, ότι ένα χρόνο πριν, όταν εσείς κάνατε διαπραγμάτευση, δεν χρειαζόταν να κάνετε καμία αλλαγή στο ασφαλιστικό σύστημα και μάλιστα μας λέτε ότι οι θεσμοί δεν σας πίεζαν εσάς για περικοπές 1% του ΑΕΠ το 2016, αλλά αυτό ήταν αποτέλεσμα της δικής μας κακής διαπραγμάτευσης.

Βεβαίως, ξεχνάτε πάντοτε, όταν αναφέρεστε σ' αυτήν, να θυμάστε το γεγονός ότι εμείς δώσαμε στο τέλος ένα αποτέλεσμα που, παρά τις δυσκολίες, έχει 20 δισεκατομμύρια λιγότερη λιτότητα στα τρία χρόνια -2015, 2016 και 2017- λόγω των πρωτογενών πλεονασμάτων που εσείς είχατε στο 3,5% και στο 4,2% κι εμείς είχαμε τη δυνατότητα και έχουμε τη δυνατότητα φέτος για 0%, 1,75% και στο τέλος, 3,5%.

Θέλω, όμως, να σας θυμίσω, για να σταματήσουν τα αστεία επιχειρήματα, τι είχατε ψηφίσει, άραγε, σε αυτή τη Βουλή εσείς, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, στο Μεσοπρόθεσμο του 2014. Στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2014-2018 προβλέπατε από τότε, ως βασικό σενάριο για την επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων από το κράτος, τα 9,69 δισεκατομμύρια ευρώ, τη στιγμή που στον προϋπολογισμό του 2016 η σχετική πρόβλεψη, εμείς δηλαδή, δίνουμε 10,5 δισεκατομμύρια.

Δηλαδή, εσείς οι ίδιοι από το 2014 προβλέπατε και ψηφίζατε πολύ λιγότερα ως κρατική δαπάνη για το ασφαλιστικό από αυτά που εμείς δίνουμε σήμερα με τον προϋπολογισμό και έχετε το θράσος να έρχεστε και να μας λέτε ότι εσείς φέρατε το 1% του ΑΕΠ μείωση των περικοπών, ενώ εμείς δεν θα το κάναμε, εμείς θα κάναμε μόνο 300 -λέτε ανερυθρίαστα στον ελληνικό λαό- που ήταν οι επικουρικές συντάξεις.

Στοιχείο δεύτερο εξίσου αποκαλυπτικό: Σας υπενθυμίζω ότι στο Μεσοπρόθεσμο 2013-2016 που κατατέθηκε τον Οκτώβριο του 2012, στο κομμάτι του κοινωνικού προϋπολογισμού αναφερόταν ρητά πως προβλέπεται η προοδευτική μείωση του υπερβαίνοντος τα 1.000 ευρώ ποσού συνολικού μηνιαίου εισοδήματος από συντάξεις κύριες και επικουρικές για τους συνταξιούχους όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και του δημοσίου. Αυτό και μόνο θα αρκούσε, λοιπόν, για να αποκαλύψει το μέγεθος της απάτης και της υποκρισίας σας για πράγματα τα οποία είχατε όχι απλά αποδεχθεί, αλλά ψηφίσει. Βεβαίως, αναστέλλατε στο διηνεκές τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση για να γίνει βιώσιμο το σύστημα, για να έχουμε να δίνουμε συντάξεις τα επόμενα χρόνια. Μόνο περικοπές δεχόσαστε.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να παρουσιάσω τις βασικές αρχές και τη φιλοσοφία της δικής μας πρότασης. Και θα περιμένω βέβαια με αγωνία να ακούσω, αν υπάρχει, αντιπρόταση. Εμείς προτείνουμε τη θεσμοθέτηση ενός

ενιαίου φορέα ασφάλισης για όλους, με ενιαίους κανόνες υπολογισμού των εισφορών και της παροχής σύνταξης, με αποκλίσεις μόνο εκεί που ειδικές περιπτώσεις επιβάλλουν, όπως για παράδειγμα στους αγρότες και τους ελεύθερους επαγγελματίες, που πρέπει να ανοίξουμε έναν διάλογο.

Καθιερώνουμε την εθνική σύνταξη για όλους όσοι έχουν τουλάχιστον δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης. Κι αυτό, διότι μετά από μια μακροχρόνια κρίση είναι δεδομένο ότι ένα μεγάλο μέρος του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας, δυστυχώς, δεν θα έχει τη δυνατότητα συνεχούς εργασιμίου βίου, διότι έχουμε 1,5 εκατομμύριο ανέργους. Άρα, με τη δική μας πρόταση θα δικαιούνται την εθνική σύνταξη ακόμα και οι μακροχρόνια άνεργοι που, λόγω της αρνητικής μεταβολής των συνθηκών, ξεπερνούν σήμερα το 70% του συνόλου των ανέργων.

Η εθνική σύνταξη ανταποκρίνεται στο σχετικό όριο της φτώχειας και είναι συνδεδεμένη με τους ρυθμούς ανάπτυξης. Όσο θα αυξάνεται το ΑΕΠ, τόσο θα αυξάνεται και αυτή. Σήμερα θα ξεκινήσει από τα 384 ευρώ στα δεκαπέντε έτη ασφάλισης και βεβαίως, προσδοκώντας –και αυτό είναι το πιο κρίσιμο απ’ όλα– τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, θα αυξάνεται. Θα δίνεται χωρίς κανένα εισοδηματικό κριτήριο, θα χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό και θα αναπροσαρμόζεται κατ’ έτος με υπουργική απόφαση.

Η κύρια σύνταξη που θα καταβάλλεται θα είναι το άθροισμα που προκύπτει από την εθνική σύνταξη και από αναλογική σύνταξη που εξαρτάται από τις εισφορές που έχουν καταβληθεί στο σύνολο του εργασιακού βίου, τον συνολικό χρόνο ασφάλισης και το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξιμων αποδοχών.

Με το σύστημα αυτό εξασφαλίζουμε τον δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, παρέχοντας ταυτόχρονα κίνητρα ασφάλισης και παραμονής στην εργασία. Διότι **για εμάς η αναδιανομή, η στήριξη των πιο αδύναμων, η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους είναι η βασική μας πολιτική επιδίωξη, αλλά και ο πυρήνας της ιδεολογικής μας ταυτότητας. Διότι για εμάς δεν νοείται κοινωνία πολλαπλών ταχυτήτων ούτε πιστεύουμε ότι τις θετικές ωφέλειες της ανάπτυξης πρέπει να τις απολαμβάνει ένα μόνο μέρος του πληθυσμού, αλλά όλοι, μα όλοι οι πολίτες της χώρας.**

Καταλαβαίνετε ότι εδώ είναι μια ριζική, αν θέλετε και ιδεολογική, αντίθεση. Ιδεολογικά μας χωρίζει άβυσσος. Έχετε μια νεοφιλελεύθερη αφήγηση. Άκουσα, μάλιστα, προχθές το εξής. Αν δεν κάνω λάθος, ο κ. Κικίλιας ήταν σε έναν τηλεοπτικό σταθμό, ο οποίος είπε -ακούστε- ότι η αναδιανομή είναι κίνητρο για την τεμπελιά των φτωχών! Για εμάς η αναδιανομή είναι στοιχείο κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αυτές είναι οι βασικές διαχωριστικές γραμμές, αυτές είναι οι ιδεολογικές διαφορές που μας χωρίζουν με τις σκληρά νεοφιλελεύθερες απόψεις, που τώρα βεβαίως ηγούνται στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, παρότι αναγνωρίζω πως δεν αποτελούν άποψη όλων όσων βρίσκονται στην ευρύτερη παράταξη του συντηρητικού χώρου.

Η καταβολή, λοιπόν, της εθνικής σύνταξης σε όλους όσους έχουν δεκαπενταετή ασφάλιση εξασφαλίζει τον κοινωνικό χαρακτήρα του συστήματος, ενώ η ρητή κρατική εγγύηση για το σύνολο των καταβαλλόμενων παροχών διασφαλίζει τον δημόσιο χαρακτήρα του. Το κράτος εγγυάται το σύνολο των καταβαλλόμενων συντάξεων και όχι μόνο της εθνικής σύνταξης. Την ίδια στιγμή, η εισαγωγή ορισμένων κεφαλαιοποιητικών στοιχείων δίνει κίνητρα για την παραμονή στην ασφάλιση και την καταβολή εισφορών, καθώς η καταβολή αυτή θα αποτυπώνεται και στο ύψος των μελλοντικών συντάξεων.

Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη διασφάλισης ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης και τη διαμόρφωση ασφαλιστικής συνείδησης. Η ουσιαστική ενοποίηση του υπάρχοντος καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης με θέσπιση ενιαίων κανόνων για τους ασφαλισμένους και την κατάργηση άδικων διακρίσεων ανάμεσα σε νέους και παλιούς, αποκαθιστά, κατά την άποψή μας και το αίσθημα κοινωνικής δικαιοσύνης. Ο καθένας θα εισφέρει ανάλογα με τη δύναμή του, ανάλογα με το πραγματικό του εισόδημα και όχι με εικονικά εισοδήματα.

Μέχρι σήμερα το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης χαρακτηρίζεται από εκτεταμένο νομικό και διοικητικό κατακερματισμό. Είναι χαρακτηριστικό ότι **το 1997 λειτουργούσαν είκοσι οκτώ φορείς κύριας ασφάλισης και πάνω από διακόσιοι φορείς επικουρικής ασφάλισης.**

Το προτεινόμενο σύστημα είναι εξαιρετικά απλό και μειώνει τα διαχειριστικά κόστη. Εξασφαλίζεται η διοικητική και λειτουργική ενοποίηση με διαφανή τρόπο. Η ενοποίηση των ταμείων θα βελτιώσει και την εισπραξιμότητα των πόρων, δεδομένης της μέχρι σήμερα απουσίας ενιαίων συστημάτων εποπτείας και παρακολούθησης των εσόδων. Ο κάθε ασφαλισμένος θα μπορεί ανά πάσα στιγμή να υπολογίσει το ύψος των αποδοχών του στη σύνταξη. Επαναλαμβάνω ότι η πρότασή μας διασφαλίζει ότι δεν θα υπάρξει καμία μείωση στις κύριες συντάξεις. Όλες οι συντάξεις που δίνονται σήμερα θα υπολογιστούν εξαρχής, θα υπάρχει προσωπικό ποσοστό αναπλήρωσης, που θα καλύπτει τη διαφορά μεταξύ της σύνταξης, όπως υπολογίστηκε εκ νέου, και αυτής που εισπράττει σήμερα ο συνταξιούχος.

Για παράδειγμα, αν κάποιος σήμερα έχει σύνταξη 1.400 ευρώ και με το νέο υπολογισμό η σύνταξη είναι 1.360 ευρώ, η προσωπική διαφορά θα είναι 40 ευρώ προκειμένου να εξακολουθήσει να εισπράττει 1.400 ευρώ. Αν με το νέο σύστημα υπολογισμού η σύνταξη που δικαιούται είναι μεγαλύτερη απ' αυτή που σήμερα λαμβάνει ο συνταξιούχος, θα λαμβάνει κανονικά το επιπλέον κομμάτι.

Θέλουμε, λοιπόν, να ρωτήσουμε την Αντιπολίτευση το εξής: Θέλετε ένα βιώσιμο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που να λειτουργεί με ενιαία κριτήρια και να προστατεύει πρωτίστως τους κοινωνικά αδύναμους; Θέλετε ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα που να εγγυάται τον κοινωνικό και αναδιανεμητικό χαρακτήρα της σύνταξης, το ύψος της οποίας θα ανεβαίνει με διαφανή τρόπο ανάλογα με την πορεία της οικονομίας ή μήπως προτιμάτε τη συνέχιση του παλαιού αδιέξοδου συστήματος, μαζί ενδεχομένως με μία νέα –δωδέκατη στη σειρά- μείωση συντάξεων;

Θέλετε ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που να διευκολύνει την επαγγελματική κινητικότητα, δίνοντας το δικαίωμα στους πολίτες της χώρας μας να αλλάζουν επάγγελμα χωρίς να τιμωρούνται όπως παλιά, με κάποια χρόνια να πηγαίνουν χαμένα, επειδή αλλάζει ο ασφαλιστικός φορέας ή μήπως προτιμάτε τη διαιώνιση της ασφαλιστικής ανισότητας, τη διατήρηση στεγανών και διακρίσεων και την εγκατάλειψη των ηλικιωμένων πολιτών στο έλεος της κρίσης;

Σ' αυτά τα συγκεκριμένα ερωτήματα περιμένουμε απαντήσεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως περιθώρια βελτίωσης της πρότασής μας προφανώς και υπάρχουν. Γι' αυτό, άλλωστε, επιζητήσαμε το διάλογο. **Είμαστε σε ανοιχτό διάλογο ήδη με κοινωνικές ομάδες για βελτιωτικές παρεμβάσεις. Εξετάζουμε δίκαια αιτήματα και παρατηρήσεις. Είμαστε ανοιχτοί στην κριτική. Όμως, μιλάμε για μία κριτική με πραγματικά στοιχεία και όχι με ασύστολη παραπληροφόρηση.** Μαζί με τον Υπουργό κ. Κατρούγκαλο έχουμε ήδη ξεκινήσει διαβούλευση με κοινωνικούς φορείς για μεθόδους εξομάλυνσης της προσαρμογής στο νέο σύστημα, χωρίς βεβαίως να αλλοιώνουμε το πνεύμα και τη φιλοσοφία της πρότασής μας.

Οι βελτιωτικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης υπέρ των ηλικιακά νεότερων και πλέον αδύναμων κατηγοριών ελευθέρων επαγγελματιών είναι ήδη δεδομένες. Τις ανακοινώσαμε χθες σε συνάντηση με εκπροσώπους τους. **Βασικός μας στόχος είναι να προστατεύσουμε τους νέους επιστήμονες. Γι' αυτό και προτείνουμε για την πρώτη πενταετία άσκησης επαγγέλματος ο υπολογισμός των εισφορών να γίνεται στο 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη, δηλαδή στα 468 ευρώ, και όχι στα 586 ευρώ. Προτείνουμε για τα δύο πρώτα χρόνια άσκησης επαγγέλματος η εισφορά να μην είναι στο 20% του εισοδήματος, αλλά στο 14% και για τα τρία επόμενα χρόνια στο 17%.**

Ταυτόχρονα, **προτείνουμε την απαλλαγή από υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών για όσους βρίσκονται σε αναστολή άσκησης επαγγέλματος, για την προστασία των ανέργων.** Βεβαίως, και με την οικονομική τους ενίσχυση μέσω ειδικού λογαριασμού που θα διαχειρίζεται ο ΟΑΕΔ, στόχος μας είναι να προστατεύσουμε τους πιο αδύναμους. Γι' αυτό και **προτείνουμε στο λεγόμενο «νέο προλεταριάτο», «πρεκαριάτο» των ελευθέρων επαγγελματιών και επιστημόνων, των ανθρώπων, των νέων παιδιών κυρίως που δουλεύουν με «μπλοκάκι», να πληρώνουν εισφορά μόνο 6% αντί για 20%.**

Βεβαίως, συζητάμε μεταβατικές διατάξεις για την προστασία και των πιο ευάλωτων μεσαίων στρωμάτων, εκεί όπου πράγματι υπάρχουν επιβαρύνσεις τις οποίες πρέπει να διορθώσουμε. Αναφέρομαι σ' αυτούς που έχουν εισόδημα από 12.000 ευρώ και πάνω και τουλάχιστον μέχρι 30.000 ευρώ, διότι αυτοί που έχουν εισόδημα κάτω από 12.000 ευρώ σήμερα με το νέο σύστημα θα έχουν χαμηλότερες εισφορές απ' ό,τι είναι οι εισφορές που έχουν σήμερα.

Ξέρετε, εμείς θέλουμε να βρούμε λύσεις. Όμως, ταυτόχρονα κάνουμε και το βήμα της πρότασης και της ευθύνης της πρότασης. Και ακριβώς επειδή θέλουμε να βρούμε λύσεις, είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο και δεν προκρίνουμε ούτε την καταστολή κινητοποιήσεων, όπως κάνατε παλιότερα εσείς με τα ΜΑΤ και τα δακρυγόνα, ούτε έχουμε κανέναν λόγο να θέλουμε να δυσφημίσουμε αγώνες. Οι αγώνες είναι χρήσιμοι, αρκεί οι αγώνες αυτοί να έχουν και κατακτήσεις, να έχουν αποτέλεσμα.

Σ' αυτό το σημείο θέλω να εκφράσω την απορία μου για ένα γεγονός, κατά την άποψή μου, πρωτοφανές. Εγώ όσο θυμάμαι τον εαυτό μου πάντοτε είχαμε αγροτικές κινητοποιήσεις, αν όχι κάθε χρονιά, σχεδόν χρονιά παρά χρονιά. Και πάντοτε οι αγρότες είχαν ένα αίτημα, να συνομιλήσουν με την Κυβέρνηση. Και το ανώτερο αίτημα όλων ήταν να συνομιλήσουν με τον Πρωθυπουργό, να κάνουν διάλογο. Και τώρα που για πρώτη φορά αυτό τους δίνεται από την αρχή και τους λέμε «οι πόρτες είναι ανοιχτές, ελάτε να κάτσουμε σε ένα τραπέζι, να κουβεντιάσουμε, να βρούμε λύσεις», βλέπω κάποιους εξ αυτών να αρνούνται το διάλογο με τον Πρωθυπουργό. Αναρωτιέμαι, λοιπόν. Και ξέρετε γιατί; Διότι αν δεν υπάρξει διάλογος, οι διεκδικήσεις δεν πρόκειται να έχουν αποτέλεσμα.

Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, εγώ θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι. **Είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο, δεν είμαστε σε αντιπαράθεση με τους αγρότες, αλλά είμαστε σε διαρκή αντιπαράθεση με τα προβλήματα των αγροτών. Και τα προβλήματα είναι κοινά και υπαρκτά.** Παραλάβαμε δημοσιονομικές διορθώσεις και καταλογισμούς από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνολικού ύψους 3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τα μισά από αυτά είναι πρόστιμα για την κακοδιαχείριση των κοινοτικών ενισχύσεων και τα άλλα μισά ανακτήσεις, όπως τα περίφημα πακέτα Χατζηδάκη, Μωραΐτη και Κοντού.

Κάθε χρόνο είχαμε πρόστιμα της τάξης των 300-350 εκατομμυρίων ευρώ για τους βοσκοτόπους. Και το 2005 σπάσαμε αυτήν την παράδοση. Ήταν η πρώτη φορά που ο έλεγχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν κατέληξε σε πρόστιμο.

Οι αγρότες γνωρίζουν ότι εμείς προσπαθούμε να βάλουμε τάξη και βάζουμε τάξη στο χάος των πληρωμών τους. Το Δεκέμβρη πληρώσαμε συνολικά 2 δισεκατομμύρια, 1,2 δισεκατομμύρια της βασικής ενίσχυσης και της εξισωτικής και 800 εκατομμύρια ευρώ για εκκρεμότητες από το 2008 έως το 2004 και αποζημιώσεις. Υπηρετούμε και θα συνεχίσουμε να υπηρετούμε τις ιδιαιτερότητες και τις δυσκολίες του αγροτικού χώρου. **Προχωράμε στην επικαιροποίηση του εθνικού μητρώου αγροτών, ώστε επιτέλους να μπορέσουμε να προσδιορίσουμε τον κατά κύριο επάγγελμα αγρότη.** Προσέξτε, διότι στις κινητοποιήσεις η μεγάλη πλειοψηφία είναι πράγματι άνθρωποι που βλέπουν τα έσοδά τους να συρρικνώνονται και τα έξοδά τους να αυξάνουν. Όμως, είναι και κάποιοι οι οποίοι παίρνουν επιδοτήσεις εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ και ενδεχομένως και να πρωτοστατούν. Γι' αυτό εμείς θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες θα προχωρήσουμε σε ρυθμίσεις, θα προχωρήσουμε και σε φορολογικές ευνοήσεις, θα προχωρήσουμε στην προστασία τους.

Θα προσδιορίσουμε το αγροτικό εισόδημα και τη φορολόγησή του με βάση τον επανακαθορισμό της έννοιας της αγροτικής επιχείρησης και της γεωργικής εκμετάλλευσης. **Στο πρώτο τρίμηνο του 2016 θα έχουμε ολοκληρώσει τη διαδικασία θέσπισης της τραπεζικής κάρτας του αγρότη, η οποία θα συνδεθεί και θα έχει ως πιστωτικό όριο τις ενισχύσεις του κάθε αγρότη.**

Αυτήν την εβδομάδα κατατίθεται το σχέδιο νόμου για το νέο πλαίσιο λειτουργίας του συνεργατισμού, μετά το γνωστό φιάσκο σπατάλης και χρεωκοπίας στη λειτουργία του συνεταιριστικού κινήματος, του συνεταιριστικού χώρου, με συνέπεια ακόμα και η ΠΑΣΕΓΕΣ να είναι σήμερα σε διαδικασία εκκαθάρισης.

Ξέρετε, κάποιοι προπαγανδίζουν πως εμείς είπαμε ότι θεωρούμε τους αγρότες φοροφυγάδες. Θέλω να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Υπάρχει πράγματι γκρίζα ζώνη στην παραγωγή και διακίνηση αγροτικών προϊόντων. Αυτό είναι κάτι που δείχνουν τα στοιχεία. Και αυτή η ζώνη πρέπει να φωτιστεί. Όμως, από αυτό δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα οι αγρότες και κυρίως οι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες. Αντίθετα, έχουν να φοβηθούν οι μεσάζοντες και τα κυκλώματα που εξασφαλίζουν αδήλωτα υπερκέρδη.

Τέλος, προχωράμε στην εφαρμογή του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης για την επόμενη πενταετία με πρόβλεψη για επενδυτική δαπάνη της τάξεως των 6 δισεκατομμυρίων και βασικός πρωταγωνιστής σ' αυτό το πρόγραμμα θα είναι ο νέος αγρότης. Επιτρέψτε μου, όμως, να επανέλθω στο ασφαλιστικό των αγροτών και σας καλώ να σκεφθείτε τι θα κέρδιζε σήμερα ο αγρότης από την πολιτική των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, τι θα κέρδιζε από αυτά που δήθεν κινδυνεύει τώρα να χάσει με τη δική μας μεταρρύθμιση. Μήπως τη βασική σύνταξη, η οποία από το 2002 και μετά άρχισε να μειώνεται σε ετήσια βάση κατά 4% και το 2026 θα εξαφανιζόταν; Θα ήταν μηδέν; Ξέρετε, η βασική σύνταξη του ΟΓΑ σήμερα είναι 158 ευρώ. Το γνωρίζατε αυτό; Το 2026 θα είναι μηδέν, εάν δεν γίνει μεταρρύθμιση. Το 2026 θα είναι μηδέν η βασική σύνταξη. Με τη δική μας μεταρρύθμιση αντικαθίσταται το μηδέν του 2026 ή το 158 ευρώ σήμερα με την εθνική σύνταξη των 384 ευρώ.

Για να δούμε όμως -γιατί εγώ θέλω να μιλάω με παραδείγματα και θέλω να ακούω επιχειρήματα και πιστεύω να ακούσω σήμερα και παραδείγματα και επιχειρήματα ως αντίλογο- τι σύνταξη θα έπαιρνε η συντριπτική πλειοψηφία των αγροτών, οι τετρακόσιες και πλέον χιλιάδες σε σύνολο εξακοσίων σαράντα πέντε χιλιάδων που σήμερα βρίσκονται στην τρίτη ασφαλιστική κατηγορία, η οποία έχει ξεκινήσει να μετράει από το 1998. Ξέρουμε όλοι ότι σε δυο χρόνια, όσοι είναι σήμερα στην τρίτη κατηγορία, θα είναι στην τέταρτη. **Η συντριπτική πλειοψηφία των αγροτών, λοιπόν, σε δυο χρόνια, όταν και θα αρχίζουν να καταβάλλονται οι εισφορές με βάση τη δική μας μεταρρύθμιση, θα κατέβαλλαν -αν δεν**

κάνουμε τη μεταρρύθμιση- 1.065 ευρώ ετησίως για ασφαλιστικές εισφορές. Εμείς με τη μεταρρύθμιση θα τους επιβαρύνουμε με 1.238 ετησίως, δηλαδή 14,5 ευρώ περισσότερα το μήνα. Πράγματι, είναι μια επιβάρυνση. Δεν λέω ότι τα 14,5 ευρώ επιπλέον, όταν έχουμε τόσες επιβαρύνσεις, δεν είναι μια επιβάρυνση. Προσέξτε, όμως, τι αντάλλαγμα θα έχουν: **Θα πάρουν σχεδόν διπλάσια σύνταξη της τάξης των 580 ευρώ, αν λάβουμε υπ' όψιν μας για έναν μέσο αγρότη με εικοσιπενταετία.** Με δυο λόγια, το παράδειγμα ενός αγρότη που σήμερα είναι πενήντα επτά χρονών και θα βγει σε σύνταξη το 2026, σε δέκα χρόνια από τώρα, θα δίνει από το 2018 και μετά 14,5 ευρώ παραπάνω, αλλά το 2026 θα πάρει σύνταξη 580 ευρώ και όχι 200 ευρώ που θα έπαιρνε, εάν δεν γίνει η μεταρρύθμιση.

Σας ερωτώ: Σας νοιάζει το γεγονός, σας απασχολεί το γεγονός ότι μια ολόκληρη κοινωνική κατηγορία, οι ηλικιωμένοι αγρότες -με τη δική σας λογική- βγαίνουν εκτός κοινωνικής προστασίας, βγαίνουν εκτός συστήματος ασφάλισης; Βεβαίως είναι επιβάρυνση, αλλά έχει και αποτέλεσμα αυτή η επιβάρυνση.

Να δούμε, όμως, βεβαίως και τις διορθώσεις -καμία αντίρρηση- και να ακούσουμε προτάσεις, αλλά να μην παραπληροφορούμε τον κόσμο, να μη δημιουργούμε αίσθηση ότι εδώ έρχεται δήθεν ο Αρμαγεδδώνας. Ο Αρμαγεδδώνας ήρθε στον τόπο μας δυστυχώς, όταν επί πέντε χρόνια απωλέσθηκε πλούτος 50 δισεκατομμυρίων ευρώ με τις έντεκα συνεχείς περικοπές στις συντάξεις. Αυτός ήταν ο Αρμαγεδδώνας στον τόπο.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω. Ίσως καταχράστηκα το χρόνο, αλλά ήταν αναγκαίο να πω ορισμένα πράγματα. Πιστεύω ότι μας παρακολουθεί με μεγάλο ενδιαφέρον μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού. Στις σημερινές συνθήκες γνωρίζουμε ότι μια σύνταξη σε ένα νοικοκυριό είναι ίσως η αποκλειστική πηγή εισοδήματος, όχι για τον ηλικιωμένο, ίσως και για όλη την οικογένεια, για τρεις γενιές πολλές φορές. Η ελληνική κοινωνία, ξέρετε, είχε ένα σύστημα προστασίας, την πυρηνική οικογένεια, που συγκράτησε την κοινωνική αποσάθρωση. Αν αυτά τα μέτρα που εφαρμόστηκαν εδώ εφαρμόζονταν σε χώρες της βόρειας Ευρώπης, θα είχαν διαλυθεί τα πάντα.

Για αυτόν τον λόγο και θέσαμε ως βασική μας αρχή, ως βασικό μας προσανατολισμό στην πρόταση που καταθέτουμε, να μην πάμε σε περαιτέρω περικοπές των συντάξεων, να μην κοπούν περαιτέρω οι συντάξεις, όταν ξέρουμε ότι αυτές πηγαίνουν για τον άνεργο γιο, για τον άνεργο εγγονό.

Η κρίση του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος, ενός θεμελιακού κοινωνικού πυλώνα, εντείνει τη σύγκρουση των γενεών ως προς την κατανομή του παραγόμενου πλούτου και δημιουργεί μια παράδοξη κατάσταση, η αλληλεγγύη των γενεών στο παρόν να διαγκωνίζεται με την αλληλεγγύη των γενεών στο μέλλον.

Μόνος τρόπος επίλυσης του παράδοξου δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι η επιστροφή στην ανάπτυξη και η δημιουργία θέσεων εργασίας. Αν αυτό δεν γίνει, ό,τι πρόταση και να φέρουμε εμείς ή εσείς, θα ξανασυζητάμε για τα ίδια σε λίγα χρόνια. Επιστροφή στην ανάπτυξη, σε συνδυασμό, όμως, με ένα ολοκληρωμένο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που λαμβάνει υπ' όψιν αυτές τις αλληλεξαρτήσεις που ανέλυσα πιο πριν.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, που δεν ευθυνόμαστε για τα πεπραγμένα των κυβερνήσεών σας, να καθαρίσουμε τα δικά σας άπλυτα. Θα το κάνουμε αλλάζοντας δομές, επιβάλλοντας δικαιοσύνη και ισοτιμία.

Σας καλούμε, όμως, και εσάς να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Αφού δεν θέλετε να βάλετε πλάτη, τουλάχιστον πείτε μας τι προτείνετε. Μην αρνείστε τον διάλογο. Αφού δεν θέλετε να αναλάβετε ευθύνη, δεν θέλετε να λερώσετε τα χέρια σας με τα δικά σας άπλυτα, τουλάχιστον σταματήστε να είστε επιζήμιοι για τον τόπο. Κρατήστε στοιχειωδώς μια στάση

ευθύνης σε ένα μείζον θέμα εθνικής και κοινωνικής ευθύνης, όπως είναι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Σας ευχαριστώ.